

Informace Obecního úřadu

Vážení spoluobčané,

blíží se nám kouzelný čas vánočních svátků, které jsou svátkem pokoje, rodiny a lásky. V dnešní urychlené době jsou časem, kdy lidé usedají ke společnému stolu, aby se na chvíli zastavili a projevili si vzájemnou úctu a lásku, aby zavzpomínali na své blízké, kteří již bohužel nejsou mezi námi.

Moc mne těší, že se v naší obci podařilo společně rozsvěcovat vranovský vánoční strom, kdy se i my společně při této příležitosti na chvíli v předvánoční době zastavíme a podvečer strávíme se svými spoluobčany a blízkými. Letos jsme se sešli již popáté a myslím, že připravený program byl krásným kulturním zážitkem .

Vážení spoluobčané,

jménem zastupitelstva obce a jménem svým Vám přeji vánoce plné pohody a štěstí, v nového roce hodně zdraví a úspěchů, aby se nám na Vranově společně žilo dobře.

Vaše starostka

Ohlédnutí za návštěvou knížete z Lichtenštejnu

Je středa 4 listopadu 2015. Na Vranově je bezvětří, krásný slunečný den s posledními barvami podzimu. Na náměstí knížat z Lichtenštejna se shromáždí autority – paní starostka obce Vranov, Kateřina Jetelinová, gen.vikář brněnské diecéze Mons.Jiří Mikulášek, pauláni, zástupci firem, farníci, občané a vojáci v rakouských uniformách. To vše dává tušit, že se jedná o jeden z historických okamžiků dějin obce i farnosti. Kolem 11 hodiny přijíždí z Vídně Jeho Jasnost kníže Hans Adam II s chotí a ambasádorka Maria-Pia Kothbauer v doprovodu ředitele vídeňského muzea, pana Kreftnera, a pana Whedorna, jehož firma vedla celý průběh 1,5 ročních oprav Lichtenštejnské hrobky, a dalších, kteří se přišli podívat na nově zrestaurovanou hrobku svých předků.

Po uvítání si knížecí rodina s doprovodem prohlédla starou část kláštera a kapli, kde se pauláni schází k modlitbě. Po té následovala mše svatá za živou a zemřelou rodinu s doprovodem magické flétny Marty Komínkové. Ve 12 hod. se všichni vyděli, co je s varhany? Uf – byla to jen měsíční zkouška obecních sirén :) Doprovázení parádou rakouských uniforem, které zařídil její člen, bývalý starosta Vranova, pan Nečas, se po mši svaté vykoučilo průvodem ke hrobce. Pan kníže zainvestoval celý projekt oprav, který ho stál na 30 miliónů korun českých a s výsledkem byl velmi spokojen. Uvnitř hrobky se celá rodina pomodlila za zemřelé svého rodu, kterých je zde pohřbeno takřka na 60, a následně byla hrobka znovu vysvěcena. Kníže se o vše zajímal, také o staro-nový systém odvětrávání, který má vyřešit pronikání vlhkosti. Nově zrestaurovanou hrobku si pak mohla prohlédnout ostatní veřejnost. Akci věnovala pozornost i média - např.: Česká televize, a novináři z různých deníků, pro které kníže zanechal interviu. Zájem byl nemalý, už i proto, že nakouknout do hrobky se podaří jen jednou v roce na podzim při zádušní mši svaté. Hrobka na výslovné přání rodiny zůstane pietním místem. Následně před vchodem do areálu kníže zasadil společně s paní starostkou a představeným paulánů pamětný strom, který věnoval z Lelekovic pan Martin Hádek se synem. Tento japonský strom „Sacura Acolade“ má symboliku, že zde je „paměť“ rodu. Zároveň je znamením i pomíjivé krásy, protože jeho nádherné květy prý

na jaře vydrží jen týden - taková myšlenka je i v souladu s pietním místem areálu hrobky. V případě teplého podzimu by strom mohl vykvést i podruhé a bude mít krásné zabarvení listů. Celou akci ukončila parádní salva střelného prachu z pušek vojáků a kníže si po ní našel čas potřást si rukou se všemi kdo jej chtěli pozdravit. Na oběd v úzkém kruhu se jako hlavní chod podávalo vepřo-knedlo-zelo na přání knížete, který na rozdíl od své choti má rád českou kuchyni a těžké jídla. Vynikající občerstvení zajistili zaměstnanci DC a víno dodala knížecí rodina. Manželé Štěpánovi zajistili pro knížete darem jednu velkou zarámovanou fotografii nově opravené hrobky a přetisk staré rytiny celého poutního místa s paulánským klášterem a areálem jak byl ve své kráse v 18.století ještě před zrušením kláštera Josefem II a jeho následným zbouráním. Také dostal bylinný likér od br.Milana. Celé setkání proběhlo v rodinném duchu a knížecí rodina byla mile překvapena a velmi spokojena. Vyslovila přání se na Vranov opět vrátit. Po odjezdu dal pan kníže vědět, že mimo oprav, které ještě budou dobíhat - oprava vstupních litinových bran ke hrobce - které by měly být hotové na konci dubna 2016, souhlasí i se spoluprací a s investicí do dalších oprav týkajících se hrobky. Kéž tato návštěva dál rozvíjí přátelství s moderní knížecí rodinou. Kéž další kroky přispějí k nápravě pokřivené minulosti. Kéž z této návštěvy je zřejmé, že velikost kultury lidstva se měří také péčí o paměť rodu a úctou k místu odpočinku milovaných, kteří se též významně zasadili o rozvoj naší obce.

p.ThLic.Pavel Kříž OM, farář

Setkání nejen pro seniory

Letos v říjnu se nám podařilo rozjet Setkání nejen pro seniory. Scházíme se jednou za 14 dní v zasedací místnosti na obecním úřadě, kde si dáme dobrou kávu, čaj a k zakousnutí, co kdo donese. Povídáme si, ale také tvoříme různé věci, kdo má chuť, může se přidat. Třeba v podobě adventních věnečků, které jste mohli vidět a také zakoupit u krásné příležitosti rozsvěcování vánočního stromku. Navštívily nás i děti, které se učily háčkovat. Rádi bychom jsme toto setkání měli otevřené pro všechny věkové kategorie, za účelem propojení všech generací. Proto Vás, kdo máte chuť se k nám přidat, pobavit se a nebo jen posedět u kávy, srdečně zveme. Přeji Vám krásné prožití adventní doby, ale i krásné vánoce a Nový rok.

Kateřina Klimešová

Sbor dobrovolných hasičů Vranov

Závěrem roku jsme provedli úklid hasičské zbrojnice a připravili vozidla na technické prohlídky. Pomohli jsme výherci pokácet máju a uklidit prostor před hasičkou což byla poslední naše akce v tomto roce. Na leden plánujeme Výroční valnou hromadu sboru, kterou uspořádáme 16. ledna v 15 hod. v sále obecního domu.

Děkuji členům a členkám sboru, kteří obětují svůj volný čas činnosti našeho sboru. Spoluobčanům děkuji za podporu našeho sboru a sponzorům za finanční podporu a dary. Jménem Sboru dobrovolných hasičů na Vranově přeji Všem spoluobčanům hezké prožití Vánočních svátků, dětem hodně dárků pod stromečkem a veselého silvestra.

Miloslav Křivánek , starosta SDH

Členům zásahové jednotky děkuji za činnost na opravách a údržbě hasičské techniky. Za aktivní činnost na výjezdech k nahlášeným událostem. Veselé vánoce a krásný nový rok.

Libor Holešovský, velitel zásahové jednotky

Co se děje na naší škole ...

Po slavnostním zahájení školního roku, kdy jsme mezi sebou přivítali jedenáct nových prvňáčků, se rozběhl školní rok na plné obrátky. První společnou akcí, na niž se aktivně podílely naše děti, byly Vranovské hody. Malí stárci nastrojení do krojů pěkně dotvářeli atmosféru hodů svým tancováním besedy i zpíváním lidových písní, za což jim patří velký dík. Touto cestou ještě jednou děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě i organizaci akce.

Koncem září se v naší škole rozjely tradiční kroužky, které navštěvuje stále více dětí – plavání, výtvarníček, aerobik, míčové hry, náboženství a taneční kroužek.

Ze společných školních aktivit bychom rádi vypíchlí tradiční akce, na niž se buď viditelně podepisují žáci školy, jako je Výstava prací pod vedením p. uč. Rychlé, či tematické přespání ve škole Vranovská kachna, Rozžínání vánočního stromu nebo výukové programy, které navštívíme v Brně a jeho okolí (středisko Jezírko), či mobilní planetárium, které zavítalo do naší školy a nadchlo snad každého účastníka.

Ze sportovních aktivit musíme určitě zmínit úspěchy na Lelekovickém trilku (netradičním triatlonu) – Anička Macharáčková 1. místo, Eliška Merglová 2.místo, Matouš Komosný a Lukáš Kos 3. místo., nebo orientační běh v okolí Vranova. Na prosinec se připravují naši florbalisté na tradiční florbalový turnaj v Pohořelicích, kde jim všichni držíme palce a přejeme vítězství.

Během podzimu se starší ročníky účastní několika soutěží a olympiád, jako je matematická

soutěž Mateso, kde Zuzka Juřenčáková a Sára Komosná postoupily do nejužšího městského kola na ZŠ Kuldova, Bobřík informatiky, Logická olympiáda,
Jednou z novinek je rozšíření školní knihovny o desítky nových knih převážně soudobých spisovatelů z evropských dotací.
Na zbylý rok se připravuje celá řada dalších aktivit, na které se mohou vranovské děti z naší školy už teď těšit.

Hody 2015

Vranovská kachna - přespání ve škole

Lelekovický trilek

Vystoupení při rozsvícení vánočního stromu

VÝSTAVA VÝTVARNÉHO TVOŘENÍ VRANOVSKÝCH ŠKOLÁKŮ – MALUJEME VRANOV

Naše obec i škola letos slavila mnohá výročí, tak i téma výstavy se neslo v podobném duchu. S dětmi jsme si povídali o Vranově a jeho zajímavostech. Následně vzniklo opět mnoho skvělých výtvorů, které stály za zhlédnutí.

Začali jsme vytvořením drobných děkovných a prosebných předmětů, které kdysi k Vranovu a jeho poutím patřily (votivních předmětů). Námětem pro tvorbu se stala ve Vranově pramenící Ponávka jako postava v dětské fantazii. Prohlédnout jste si mohli také líheň brněnských draků a originální vranovské malované sklo. Nejdůležitějšími díly však byla plátna malovaná akrylovými barvami. Každý vranovský školák namaloval to své. Sál obecního domu tak zaplnily prvotiny nových významných malířů.

Musíme však pochválit i všechny děti z mateřské školky. Jejich obrázky celou výstavu krásně dotvořily.

Děkujeme všem návštěvníkům a těšíme se zase příští rok.

ŠKOLNÍ DRUŽINA VRANOV 2015

Školní družina je výchovné zařízení, které má na naší škole dlouholetou tradici a plní významnou roli na prvním stupni základní školy. Nabízí žákům pestré zájmové vzdělávání a naplňuje jejich volný čas.

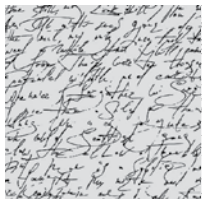
Činnost školní družiny se odvíjí od potřeb dětí, časových možností a počasí.

Ráno probíhají relaxační činnosti, stolní hry, hraní se stavebnicemi atd. Po vyučování obědváme, kde dbáme na osobní hygienu a kulturu stolování. Odpoledne se děti věnují činnostem rekreačním, odpočinkovým, zájmovým a přípravě na vyučování. Společně si hrajeme, vytváříme různé zajímavé a hezké věci, které nám zdobí školu, některé výrobky si děti odnášejí domů. V případě příznivého počasí nezapomínáme na pobyt venku, který slouží k obnovení duševních i fyzických sil. Na Vranově využíváme hřiště u školy i fotbalové hřiště u lesa. Jsme také rádi za naši malou tělocvičnu, kterou máme k dispozici.

Každý rok pořádá družina tematické akce, např.: Drakiádu, podzimní a jarní tvoření, karneval, soutěže atd.

Naším přáním je, aby se dětem v družině líbilo a cítily se zde dobře.

L. Adamová, ved. školní družiny

Z obecní kroniky

Jak bylo o Vánocích před rovným stoletím

Na autentické vánoční vzpomínky je bohužel vranovská memoárová natolik skoupá, že si tentokrát budeme muset vypomoci příkladem z blízkého sousedství. Průvodcem nám k tomu budou záznamy houslařského mistra Antonína Gally, který prožil svá dětská léta v sousedních Lelekovicích a Jehnicích. Jeho vzpomínky, které pod názvem „U nás na horce“ vydalo knižně brněnské nakladatelství Littera, mají osobitou atmosféru, která nám pomůže nahlédnout do venkovských stavení našeho kraje v těch časech.

Antonín Galla se narodil 2. ledna 1897 v Lelekovicích. Jeho vzpomínky na poslední léta rakousko-uherské monarchie zachycují Vranov v jeho klasické podobě – jako poutní místo, jehož všechny postranní uličky na kopci kolem chrámu byly posety stánky s cukrovím, svatými obrázky, s růženci a s perníkovými srdci. S úlevou vzpomíná také na neděle, kdy do lelekovického filiálního kostela zavítal vranovský „panáček“. Ne snad, že by mladý Tonda byl natolik horlivým křesťanem, to spíše naopak, protože jeho tatínek, dělník lelekovického pivovaru, byl „pokrokář“, který své životní pravdy hledal více na stránkách levicové Rovnosti, než v bibli. Mladý Toník byl ale oblažen návštěvou vranovského faráře především proto, že mu díky ní z nedělního programu odpadla hodinová pěší cesta na Vranov a pak zase zpátky. Vranovský farář na mši docházel jednou měsíčně a lelekovičtí

sedláci se při té příležitosti předháněli, kdo bude moci vzít vranovského panáčka na oběd, což byla pro zdejší hostitele vždy velká čest.

Ze sto let vzdálené adventní atmosféry uvízly v paměti desetiletého Tondy dlouhé vánoční noci, kdy petrolejová lampa v jejich světnici čadila ráno až do osmi a od čtvrté odpoledne už zase. Mnoho sentimentu v něm po letech nebudily ani vzpomínky na prošlapávání zasněžené cesty do školy, silnice se tehdy neprohazovaly, chodníky nečistily, a tak měli malí ranní chodci o zábavu postaráno – na nohou, omotaných namísto ponožek hadry všeho druhu, měli obuty zpravidla zděděné, o pár čísel větší staré boty, s nimiž se po kolena bořili do sněhu. Až přišel svátek svatého Mikuláše. „V předvečer svátku toho štědrého světce nám maminka poradila, abychom si daly punčochy za okno, že nám tam něco dobrého nadělí. Bohužel jsme žádné punčochy neměli, tož nám musela maminka půjčit svoje. Ráno jsme běželi rovnou z postele k oknu, a jaký údiv, jaké překvapení! Mikuláš nám dal do punčoch sám sebe v perníku, kromě toho pár ořechů a cukrovinek. To bylo radosti!“, vzpomíná Antonín Galla na svátek, který toho roku trávili v sousedních Jehnicích.

Sám Mikuláš se svou suítou k nim tenkrát nezavítal, ačkoliv hned vedle bydlícího bratrance Viktora ten večer Mikuláš v bílé ženské košili a s čertem navštívil. Nelze z toho ovšem vyvozovat, že by si mikulášskou návštěvu v té době mohly dovolit jen zámožnější venkovské rodiny. V tomto případě se o redukci adventních tradic postarala Tondova maminka, která důvěrně znala schopnosti neurvalého strýce Francka v roli Mikuláše a dalšího strýce Handrycha v roli čerta, a tak jejich návštěvu jednoduše zadržela v obavě, že oba výtečníci se zkušenostmi z brněnského Cejlu (tam sídlila městská věznice) by jim „eště děcka zbřídili!“ Maminka měla v podstatných věcech jasno. Naučil ji tomu tvrdý život, který zkoušela od svých pěti let, kdy jejího tatínka, dřevorubce, zabil ve Vranově padající buk.

Pro někoho možná bude překvapivý fakt, že počátek adventu byl na nadílky bohatší, než to známe dnes. Osmého prosince se totiž na svátek narození Panny Marie objevovala nadílka za oknem některých domácností znovu. Tondovo zklamání, že na bratrance Viktora si Panna Maria vzpomněla a něho nikoliv bylo ještě téhož dne kompenzováno: Viktor totiž dostal naděleno nejen od panenky Marie, ale velkou vařečkou také od svojí maminky, která zjistila, že chlapec zapomněl na čerstvý slib Mikulášovi a nepomáhal babičce.

Zajímavý postřeh mladého Gally se týkal vánočních stromků. Vesničané si samozřejmě stromky nekupovali, moudrý jehnický hajný Čódek to řešil tak, že dva dny před Štědrým večerem nechodil vůbec do lesa, aby se nemusel rozčilovat a honit nezvané dřevorubce. Místní se mu revanšovali tím, že se snažili lesu neuškodit. „Nikdo neřezal stromek u cesty, ale zašel do houštiny a raději vyhledal dvojáček – dva stromky rostoucí z jednoho kmínku. Ten slabší uříznul, řez pahýlu zamazal hlínou, aby svítící běl řezu nesvítila do světa,“ vzpomíná Antonín Galla.

Na Štědrý den se držel půst celý den, aby děti viděly slíbené zlaté prasátko. Nikomu se to ale nepovedlo. Občas se některé z dětí dožadovalo po rodičích vysvětlení. Rodiče si odpověď příliš nekomplikovali: „Istě ste něco tajně sežrali!“ Protože děti neměly úplně čisté svědomí, celý den se totiž v kuchyni pekly bučky a každému se podařilo v nestřeženém okamžiku nějakou ukrást, musely s tímto vysvětlením vystačit.

Děti s maminkou ozdobil stromek cukrovím zabalovým ve stříbrných a zlatých papírcích, na konce větví připevnili skřipce na tenké svíčky, stromek zasadili do dřevěného kříže a postavili na stůl. Pak přišla štědrovečerní večeře. Kapra ani řízku s bramborovým salátem byste se ale tehdy ve vsích na sever od Brna asi nedohledali.

„Rozkrájenou, cukrem posypanou bábovku na velkém talíři postavila maminka na stůl. Každý si mohl vzít, kolik snědl, a k tomu jsme dostali čaj, my děcka s citronem, rodiče s rumem,“ vzpomínal Galla. Děti se těšily, až rodiče zapálí vánoční svíčky na stromečku. Tatínek namísto toho ale foukl do cylindru petrolejky, ve světnici se rozhostila tma, maminky přitáhla všechny děti k sobě a držela je dál od stolu. Vrzly dveře, ozvaly se kroky a slabě zabouchnutí. Když tatínek petrolejku znovu zapálil, byly pod stromečkem dárky.

Malý Tonda dostal vytoužené sánky, jeho sestry hadrové panenky. Jejich nadšení nemělo hranic.

O štědrovečerní noci zaznamenal Tonda, který nemohl vzrušením usnout, podivný a nepochopitelný rozhovor rodičů. „Prosímtě, cos dal za ty saně?“ ptala se maminka. „Moc ne, dřeva máme v pivovaře dost a bednářovi jsem dal pět flašek piva. Právě dneska zabíjí, tak potřebuje víc piva,“ odpovídal tatínek...

Následující den, narození Páně, prožívala vesnice jako jeden z největších svátků v roce. Jehnické tetky se oblékly do svých nejlepších šatů a šly na mši do Řečkovic. Tondovu maminku, která kvůli dětem a péči o kuchyni na mši neodešla, tetky počastovaly štiplavými poznámkami. Tatínek ležel v posteli, a když maminka vyrazila s konví k bednářovi pro zabijačkovou výslužku, dostal nápad, jak ji pozlobit. Dětem dovolil, aby všechno cukroví z vánočního stromku snědly. Maminčina reakce vyšla přesně podle tatínkova scénáře: „To stálo za to se s tím strojit?! Taks jim to měl dát zežrat včera a nemuseli sme se s tím dřít! Já ten stromek vyhodím, nač be tady byl, ešče tak pro smích nekomu, dyby k nám přišel,“ strachovala se našťavaná maminka o pověst rodiny a stromek skutečně obratem skončil v kannech.

Na Štěpána šel Toník s maminkou k babičce do Lelekovic a byl tedy svědkem nekonečného proudu koledníků, kteří za říkačku dostali výslužku v podobě křížal nebo sušených švestek. O něco horší to měli koledníci, kteří přicházeli o pár dní později na tříkrálovou koledu. Ti byli totiž dokonce od některých dveří odháněni, většinou však byli podarováni tvrdou buchtou, krajíčkem chleba, v řídkých případech i krejcarem. „Tatínek říkal, že rodiče těch „králů“ nemají děckám dovolovat chodit po dědině, že je učí od mládí žebrot, ale sám dal každé trojici po krejcaru, aby ukázal, že má dobré srdce a hlavně že je kavalír,“ píše Galla. V té souvislosti zaznamenal i zajímavou vzpomínku na masopust, na únorové „vostatky“. „V těch dnech zas chodily dům od domu maškarády. Byli to mládenci se začerněnými obličejí, oblečení obvykle v ženských šatech a opásaní slaměnými povříslý. Tloukli na staré hrnce, z pokliček si udělali činely a někdy hráli i na harmoniku. Byli postrachem hlavně selských stavení. Nežebrale, nezpívali, jen hulákali, a podařilo-li se jim proniknout do stavení, vnikli do komory a brali vše, co se jim hodilo. Hlavně měli spadeno na uzené maso. Postižení se tvářili kysele, když viděli, že vybírají to nejlepší, ale nebránili se, nanejvýš poznamenali: „Tak už dost, mládenci, běžte také k sósedům, ti majó víc, me sme chudáci!“ Byla to totiž ustuda bránit jim a nenechat se okrást o nějakou tu srůtku uzeneho od maškar,“ zapsal si Galla.

Ještě jednou se Antonín Galla ve svých vzpomínkách vrací k vánočním svátkům. Když byl ve třetí třídě, zavolal si ho spolu s několika dalšími spolužáky pan učitel do třídy. Čekali kázání, nebo dokonce bití koštětem, ale k jejich údivu naopak dostali od pánů zdejšího panství každý po stříbrné dvoukoruně a k tomu ještě vánočku. Peníze měli přinést domů, aby jim za ně rodiče mohli koupit zimní oblečení. Když Toník mamince nesměle vyřizoval poručení pana učitele, že mu za ně má koupit zimníček, překvapila ho maminka jasnozřivou reakcí: „Leda hovno ti kópím. Za chvílo bode jaro a pak te růsteš, vyrůsteš z toho a co pak? Šak já vím, co s téma penězama! Hóringle, co dostaly holky vod kmotrů ke křtu, só zastavený ve frco a za pár dní be propadly. Zétra máte už prázdnine, tak pudeš do Brna a ve frco to tam přesadíš!“, vyřešila maminka po svém dobročinném úsilí majitelů panství. Náušnice Toníkových sester byly ale díky nim na další tři měsíce zachráněny – přesadit je totiž znamenalo zaplacení úroku na další tři měsíce a tedy oddálení hrozby, že náušnice přijdou do dražby a sestřičky už je nikdy neuvidí...

I takovou podobu měly tedy Vánoce v našem kraji před rovným stoletím.

*Pavel Galík
vranovský kronikář*

Farní okénko

Právě prožíváme Adventní přípravu na Vánoce. Také ve Vánoční čas se nacházíme a stojíme před „Výběrem“, volbou, rozhodnutím – „**dát přednost**“ nějaké věci před druhou; děláme to tak, že něco je pro nás **důležitější** než to druhé. To je náš způsob života – naše žití je „dávání přednosti“.

Láska je také vždy láskou dávající „přednost před“, je „**mít raději**“ než... Tak je to i u Boha: nestal se nějakým „člověkem“, ale stal se „oním – člověkem“ – Ježíšem z Nazareta. A toto je podmínkou, aby nás mohl obejmout všechny.

Sami dobře víme, jak je člověk slabý. Proto je tak podivuhodné a úžasné, že „Pán života“ „dal přednost“ právě nám – něčemu tak křehkému. Je to Jeho „Výběr“!, jeho volba – a to by nás mělo potěšit, pozdvihnout a postavit na nohy. No, necítíš se hned líp? Jsme těmi „vy-volenými“! – Je to veliké a hluboké tajemství.

Také lidé mají své hlubiny: čím důležitější pro člověka něco je, tím hlouběji je to v něm ukryto. A co může být pro něj skrytějšího než pravda o sobě – o svém „já“? Člověk je na cestě ke svému pravému „já“, a teprve když je správným způsobem hledá, „stává“ se sám sebou. Tajemství, které slavíme o Vánocích je tajemstvím vtělené Pravdy (Já jsem cesta, pravda a život. Jan 14,6). Je to Ježíš, který pak o velikonocích vydal svědectví Pravdě o pravé tváři Boha tím, že kvůli ní nezabíjel, ale za ni zemřel, vstal z mrtvých a žije. Aby ta Pravda ožila, musí k ní přistoupit Láska.

A nemá snad pravda vždycky nějakou podobu? Které tváři se podobáme my, já?

Přeji Ti, vyvolený človíčku, aby letošní Vánoce a další dny Nového roku, pro Tebe zazářilo světlo Pravdy, ať v ní ožiješ díky milosrdné Lásce Boží a podobáš se víc Tomu jehož pravdu vyznáváš a jsi o ní přesvědčen. Víš, že o čem je jeden přesvědčen je to s čím udělal osobní zkušenost? Tak, dotoho! A vzpomeň si: To opravdu důležité má přednost.

Za Vánoční tajemství, za včera, dnes i zítra spolu s Vámi děkuje a každému z vás krásné, svaté a požehnané Vánoční svátky s farní rodinou a paulánskou komunitou vinšuje - p.Pavel Kříž, farář

Kalendář plánovaných akcí

13. prosince 2015 – 14:30 hod.

Předvánoční koncert v chrámu Narození Panny Marie ve Vranově u Brna, Bára Basiková, K-DUR.

17. prosince 2015 – 18:00 hod.

Předvánoční beseda s občany v sále Obecního domu, na které budou rozdány kalendáře. Akce je spojená s výstavou fotografií Miroslava Boucníka ml.

19. prosince 2015

Lyžařský zájezd za prvním sněhem, Kouty nad Desnou.

21. prosince 2015 – 18:00 hod.

Vánoční besídka pro občany Vranova v podání dětí z MŠ a ZŠ Vranov v Obecním domě.

21. prosince 2015 – 19:00 hod.

Tradiční koncert svazku obcí Ponávka- veřejná generální zkouška provedení díla Jana Jakuba Ryby Česká mše vánoční, k počtě autorova výročí 250 let od narození a 200 let od úmrtí. V kostele Narození Panny Marie ve Vranově vystoupí Mladí brněnští filharmonikové a smíšený sbor Lumír.

24. prosince 2015

Dětská „půlnoční“ mše s dětským sborečkem v chrámu Narození Panny Marie ve Vranově u Brna. ve 15:00 hod. | Půlnoční mše svatá s chrámovým sborem v chrámu Narození Panny Marie ve Vranově u Brna. ve 22:00 hod. | Půlnoční mše svatá v kostele v Lelekovicích ve 24:00 hod., zpívá sbor Magnificat.

9. ledna 2016

Tříkrálová sbírka na Charitu.

23. ledna 2016

5. Obecní ples v sále Obecního domu Vranov.

Doplňující informace o připravovaných akcích, termínech, nebo případných změnách, obdrží občané Vranova prostřednictvím SMS zpráv, nebo je najdou na obecních [www stránkách](http://www.vranov.cz). Termíny nejsou garantovány.

Všechny potřebné informace o obci a dění v ní najdete i na [www stránkách vranov.cz](http://www.vranov.cz)

Výstava fotografií Miroslav Boucník ml.

Chtěl bych pozvat na svoji mini výstavu fotografií všechny příznivce tohoto krásného a kreativního umění. Mé fotografie jsou průřezem kategorií, které mě baví fotografovat a jedná se zejména o přírodu, architekturu a abstrakci. Fotografování je pro mne svým způsobem druh adrenalinu kdy si člověk, nikdy není jistý tím co se mu podaří zachytit za krásy kolem sebe a jaké emoce budou vyzařovat výsledné fotografie.

**17. prosince 2015
18:00 hod.
sál Obecního domu**

OBCENÍ ÚŘAD - ÚŘEDNÍ HODINY

STAROSTKA – Ing. Kateřina JETELINOVÁ
mobil:724 183 498

pondělí 8.00 - 12.00 14.00 - 18.00
středa 14.00 - 18.00
čtvrtek 17.00 - 19.00

MÍSTOSTAROSTA – Miloslav KŘIVÁNEK

pondělí 16.00 - 18.00 hod.
čtvrtek 17.00 - 19.00 hod.

Mimo úřední hodiny po telefonické domluvě.

CZECH POINT, OVĚŘOVÁNÍ PODPISŮ A LISTIN,
EVIDENCE OBYVATEL A POKLADNA
V ÚŘEDNÍCH HODINÁCH STAROSTKY

Pověřený úřad pro Obec Vranov

Městský úřad Šlapanice, pracoviště Brno, Opuštěná 2, Brno, tel. ústředna 533 304 111
Živnostenský úřad, Stavební úřad, Odbor dopravy, Odbor životního prostředí, vydávání občanských
průkazů a pasů, sociální odbor, www.slapanice.cz
pondělí: 8.00 - 17.00, středa: 8.00 - 17.00

Matrika pro obec Vranov je na Obecním úřadě v Bílovicích nad Svitavou, Komenského 446, Bílovice
nad Svitavou, matrikářka paní Mezuláníková, tel. 545 227 427

Lékařská služba první pomoci

Vážení spoluobčané, máte-li akutní zdravotní potíže mimo běžnou pracovní dobu Vašeho praktického
lékaře, POHOTOVOST na území města Brna zajišťuje:

PRO DOSPĚLÉ – Úrazová nemocnice, Ponávka 6, Brno, pondělí – pátek 17,00 – 7,00 hodin,
víkendy a svátky nepřetržitě
telefon 545538538

PRO DĚTI – Dětská nemocnice, Černopolní Brno, pondělí – pátek 15,30 – 7,00 hodin,
víkendy a svátky nepřetržitě
telefon 532234935

STOMATOLOGIE - Úrazová nemocnice, Ponávka 6, Brno, pondělí – pátek 17,00 – 7,00 hodin,
víkendy a svátky nepřetržitě
telefon 545538421.

Informace je uveřejněna na Info Vranov

www.vranov.cz

ZPRAVODAJ VRANOV / Zima 2015/16 / XIV. ročník Ev.č. MK ČR E 10189
Obec Vranov, Březina 24, PSČ 664 32, tel./fax: +420 541 239 027, e-mail: obec@vranov.cz
vydáváný Zastupitelstvem obce Vranov – neprodejné
redakční rada: Mgr. Zuzana Černá, Petr Drápal a Mgr. Petra Rychlá
vydáno nákladem: 350 výtisků
uzávěrka příštího čísla 11. 3. 2016